

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาและพัฒนาโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ผู้วิจัยเสนอวิธีดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
 2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
 - 3.1 การศึกษาวิจัย
 - 3.2 การพัฒนา
 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล
 6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- โดยในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วัยรุ่นที่เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 3,095 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่นำมาเพื่อศึกษาวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น อายุระหว่าง 17-20 ปี จำนวน 900 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น .05 (Yamané, 1967, pp. 886-887)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นวัยรุ่น จำนวน 24 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากวัยรุ่น จำนวน 900 คน ของข้อ 1. ที่มีคุณสมบัติดังนี้

2.1 อายุระหว่าง 17-20 ปี

2.2 สมัครใจเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม

2.3 มีวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีที่มีคะแนนดังนี้ วิธีการแข่งขัน วิธีการหลีกเลี่ยง หรือ วิธีการกลมกลืน ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป วิธีการร่วมมือ วิธีการประนีประนอม ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา

(Alexander, 1999, pp. 1-4; Thomas & Kilmann, 1996, pp. 11-16) แบ่งออกเป็น

2.3.1 กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม กำหนดให้เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 12 คน

2.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม กำหนดให้เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 12 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นตามการประเมินด้วยตนเอง โดยอยู่บนฐานแนวคิดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของ Alexander (1999, pp. 1-4) และ Thomas and Kilmann (1996, pp. 11-16)

2. โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น (Deutsch & Coleman, 2000, pp. 499-504; Petrocelli, 2002, pp. 22-24)

การดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. แบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

แบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลำดับขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร สัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์และงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น เพื่อให้ได้ข้อมูลวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ตลอดจนการวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

ขั้นที่ 2 ดำเนินการเขียนแบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นตามนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ ซึ่งลักษณะของแบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบเลือกตอบ โดยมีจำนวน 1 ชุด มีทั้งหมด 30 ข้อคำถาม ซึ่งแต่ละข้อจะมี 2 ตัวเลือก ให้วัยรุ่นเลือกตอบเพียงตัวเลือกเดียว โดยให้เลือกข้อพฤติกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะของวัยรุ่น หรือมีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการนั้น

ขั้นที่ 3 นำแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จแล้วจำนวน 30 ข้อ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน คือ รศ. ดร. เรียม ศรีทอง ผศ. ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ ผศ. ดร. ทศพร มณีศรีจำ ดร. มาลินี อยู่โพธิ์ และ ดร. พาสนา จุฑรัตน์ ตรวจสอบหลักฐานความเที่ยงตรงตามเนื้อหา พิจารณาจากค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการที่กำหนดไว้ (item-objective-congruency) โดยคัดเลือกข้อความที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ได้จำนวน 30 ข้อ ปรากฏผลการคำนวณค่าความสอดคล้อง มีค่าระหว่าง .60-1.00 และที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะให้ปรับปรุงข้อความบางข้อความ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อความตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ

ขั้นที่ 4 นำแบบวัดที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 30 ข้อ ไปทดลองใช้กับวัยรุ่น อายุระหว่าง 17-20 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 119 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบวัด ใช้วิธีการสอบซ้ำ (test-retest method) ในระยะเวลาห่างกัน 1 เดือน โดยการแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ได้ค่าความเชื่อมั่นของวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

1. วิธีการแข่งขัน	มีความเชื่อมั่น .92
2. วิธีการร่วมมือ	มีความเชื่อมั่น .85
3. วิธีการประนีประนอม	มีความเชื่อมั่น .87
4. วิธีการหลีกเลี่ยง	มีความเชื่อมั่น .87
5. วิธีการกลมกลืน	มีความเชื่อมั่น .81

4.1 ตัวอย่างแบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

แบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

ชื่อ-นามสกุล.....รหัสประจำตัว.....
 เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
 อายุ.....ปี
 วิชาเอก.....
 ชั้นปีที่.....

คำชี้แจง

ให้ท่านเลือกตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่งโดยวงกลมรอบหัวข้อคำตอบในแต่ละข้อต่อไปนี้อย่างพิถีพิถันดังนี้

1. แต่ละข้อมีตัวเลือกในข้อ ก. และ ข. ให้เลือกเพียง 1 ข้อ ท่านคิดว่าจะเลือกปฏิบัติในข้อใด
2. ในบางข้อทั้งพฤติกรรม ก. หรือ ข. ไม่ใช่แบบฉบับของพฤติกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะของท่าน แต่ขอให้ท่านเลือกพฤติกรรมที่ท่านมีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการนั้น ๆ
3. สำหรับการตอบแบบวัดชุดนี้จะไม่มีการให้ข้อใดถูกข้อใดผิด ดังนั้น ผลการตอบแบบวัดชุดนี้จึงไม่มีผลต่อผลการเรียนของท่าน จึงขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบวัดชุดนี้ทุกข้อ คำตอบของท่านในแบบวัดจะเป็นความลับ

1. ก. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าปล่อยให้คนอื่นรับผิดชอบแทนข้าพเจ้าในการแก้ไขปัญหา
 ข. ข้าพเจ้าจะให้ความสำคัญในเรื่องที่ทุกฝ่ายเห็นพ้องกัน มากกว่าจะต่อรองในเรื่องที่ขัดแย้งกัน
2. ก. ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาทางแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้วยการพบกันครึ่งทาง
 ข. ข้าพเจ้าพยายามประสานความคิดทุกอย่างของผู้อื่นและของข้าพเจ้าเข้าด้วยกัน
3. ก. ข้าพเจ้ามักยืนยั้นในแนวทางที่จะบรรลุเป้าหมายของข้าพเจ้าให้ได้
 ข. ข้าพเจ้าพยายามถนอมน้ำใจของผู้อื่น และพยายามรักษาสัมพันธภาพของเราไว้
4. ก. ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาทางแก้ไขปัญหาในลักษณะได้บ้างหรือยอมเสียบ้าง
 ข. ในบางครั้งข้าพเจ้ายอมเสียสละสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ เพื่อที่จะให้ผู้อื่นสมปรารถนา
5. ก. ข้าพเจ้ารับฟังความคิดเห็นและประเด็นปัญหาที่ต่างจากความคิดของข้าพเจ้าอย่างเปิดเผย
 ข. ข้าพเจ้าพยายามแสดงการกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความตึงเครียดที่ไม่พึงประสงค์

4.2 เกณฑ์การให้คะแนน

การตรวจให้คะแนน

ข้อ	วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น				
	วิธีการ แข่งขัน	วิธีการ ร่วมมือ	วิธีการ ประนีประนอม	วิธีการ หลีกเลี่ยง	วิธีการ กลมกลืน
1				ก	ข
2		ข	ก		
3	ก				ข
4			ก		ข
5		ก		ข	

การตรวจให้คะแนน (ต่อ)

ข้อ	วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น				
	วิธีการ แข่งขัน	วิธีการ ร่วมมือ	วิธีการ ประนีประนอม	วิธีการ หลีกเลี่ยง	วิธีการ กลมกลืน
6	ข			ก	
7			ข	ก	
8	ก	ข			
9	ข			ก	
10	ก		ข		
11		ก			ข
12			ข	ก	
13	ข		ก		
14	ข	ก			
15				ข	ก
16	ข				ก
17	ก			ข	
18			ข		ก
19		ก		ข	
20		ก	ข		
21		ข			ก
22	ข		ก		
23		ก		ข	
24			ข		ก
25	ก				ข

การตรวจให้คะแนน (ต่อ)

ข้อ	วิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น				
	วิธีการ แข่งขัน	วิธีการ ร่วมมือ	วิธีการ ประนีประนอม	วิธีการ หลีกเลี่ยง	วิธีการ กลมกลืน
26		ข	ก		
27				ก	ข
28	ก	ข			
29			ก	ข	
30		ข			ก

จากนั้นนับจำนวนข้อที่วงกลมในแต่ละแบบพฤติกรรม แล้วกรอกลงในช่องว่างต่อไปนี้

วิธีการแข่งขัน	ข้อ (คะแนน)
วิธีการร่วมมือ	ข้อ (คะแนน)
วิธีการประนีประนอม	ข้อ (คะแนน)
วิธีการหลีกเลี่ยง	ข้อ (คะแนน)
วิธีการกลมกลืน	ข้อ (คะแนน)

4.3 เกณฑ์การแปลผล

นำคะแนนแต่ละวิธีที่ได้มาหาค่าเปอร์เซ็นต์ โดยพิจารณาจากคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีที่มีคะแนนดังนี้ วิธีการแข่งขัน วิธีการหลีกเลี่ยง วิธีการกลมกลืน ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 75 ขึ้นไป (ตั้งแต่ 9-12 คะแนน) วิธีการร่วมมือ วิธีการประนีประนอม ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา (ตั้งแต่ 0-3 คะแนน)

คะแนนระดับสูง	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ 8.00-12.00 คะแนน
คะแนนระดับปานกลาง	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ 4.00-7.99 คะแนน
คะแนนระดับต่ำ	หมายถึง	ได้คะแนนตั้งแต่ 0-3.99 คะแนน

(Alexander, 1999, pp. 1-4; Thomas & Kilmann, 1996, pp. 11-16)

ขั้นที่ 5 นำแบบวัดฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจำนวน 30 ข้อ ไป
วัดกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 900 คน

2. การพัฒนาโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่าง
บุคคลของวัยรุ่น

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของ
วัยรุ่น มีลำดับขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 นำวิธีการฝึกการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่ได้จาก
การศึกษาวิจัยมาสร้างกรอบแนวคิดในการสร้างโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการ
แก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

ขั้นที่ 2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขความขัดแย้งระหว่าง
บุคคลของวัยรุ่น

ขั้นที่ 3 ดำเนินการเขียนโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้ง
ระหว่างบุคคลของวัยรุ่น จำนวนทั้งหมด 10 ครั้ง ดำเนินการครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที
เป็นเวลา 2 วันต่อสัปดาห์ คือ วันอังคาร เวลา 09.00-10.30 นาฬิกา และวันศุกร์ เวลา
13.30-15.00 นาฬิกา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศ สร้างความคุ้นเคย (Corey, 1995, pp. 352-354)

ครั้งที่ 2 การวิเคราะห์ความขัดแย้งและการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคล
ของวัยรุ่น (Barki & Hartwick, 2001, pp. 195-198; Johnson, 1993, pp. 205-207)

ครั้งที่ 3 พฤติกรรมที่เหมาะสมด้านภาษากาย (Ivey, 1988, p. 275)

ครั้งที่ 4 พฤติกรรมที่เหมาะสมด้านภาษาพูด (McClure, 2001, p. 10)

ครั้งที่ 5 ทักษะการฟัง การสังเกตและการแสดงออกในสถานการณ์
ความขัดแย้ง (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2543, หน้า 18; วัชร ทรัพย์มี, 2533, หน้า 257-260)

ครั้งที่ 6 การยอมรับนับถือทางบวก (Corey, 1995, pp. 352-358; Ivey, 1988,
p. 43)

ครั้งที่ 7 การฝึกเจรจาต่อรอง (Deutsch & Coleman, 2000, pp. 144-146)

ครั้งที่ 8 การฝึกตัดสินใจแก้ไขปัญา (Bodine & Crawford, 1998, pp. 75,

121-123, 152, 190)

ครั้งที่ 9 การประยุกต์วิธีการที่เหมาะสมมาใช้ในการแก้ไขความขัดแย้ง
ระหว่างบุคคลของวัยรุ่น (Breunlin, Cimmarusti, & Bryant-Edward, 2002, pp. 349-352)

ครั้งที่ 10 การประยุกต์วิธีการที่เหมาะสมมาใช้ในการแก้ไขความขัดแย้ง
ระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ปัจฉิมนิเทศ และทำการทดสอบหลังการทดลอง (Breunlin,
Cimmarusti, & Bryant-Edward, 2002, pp. 349-352)

ขั้นที่ 4 นำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่าง
บุคคลของวัยรุ่น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน คือ รศ. ดร. เรียม ศรีทอง
ผศ. ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ ผศ. ดร. ทศพร มณีศรีจำ ดร. มาลินี อยู่โพธิ์ และ ดร. พาสนา
จุลรัตน์ ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น เป็นการแสดงหลักฐานความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพื่อ
ปรับปรุงโปรแกรมให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการที่กำหนดไว้ ซึ่งพิจารณาจาก
ค่าความสอดคล้องของเนื้อหาและกิจกรรม โดยคัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่มี
ค่าความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ปรากฏผลการคำนวณค่าความสอดคล้อง มีค่าเท่ากับ
1.00 และที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะให้ปรับปรุงกิจกรรมบางกิจกรรม ผู้วิจัยได้ปรับปรุง
กิจกรรมตามที่คุณวุฒิเสนอแนะ

ขั้นที่ 5 นำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่าง
บุคคลของวัยรุ่น ไปดำเนินการทดลองใช้กับวัยรุ่น อายุระหว่าง 17-20 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่ม
ตัวอย่างจำนวน 12 คน เพื่อเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม
กิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น โดยพิจารณาจาก
คะแนนค่าเฉลี่ยของวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไป
 $\pm .50$ ขึ้นไป แล้วปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมกลุ่มก่อนนำไปทำการทดลองจริง

ขั้นที่ 6 ก่อนนำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่าง
บุคคลของวัยรุ่นไปทดลองกับวัยรุ่นกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่าง
บุคคลของวัยรุ่นกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบวัดวิธีการแก้ไข
ความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่สร้างขึ้น

ขั้นที่ 7 นำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน ดังรายละเอียดแสดงในตาราง 2

ตาราง 2

ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	เรื่อง
1	26 ตุลาคม 2547	การปฐมนิเทศ สร้างความคุ้นเคย
2	29 ตุลาคม 2547	การวิเคราะห์ความขัดแย้งและการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น
3	2 พฤศจิกายน 2547	พฤติกรรมที่เหมาะสมด้านภาษากาย
4	5 พฤศจิกายน 2547	พฤติกรรมที่เหมาะสมด้านภาษาพูด
5	9 พฤศจิกายน 2547	ทักษะการฟัง การสังเกตและการแสดงออกในสถานการณ์ความขัดแย้ง
6	12 พฤศจิกายน 2547	การยอมรับนับถือทางบวก
7	16 พฤศจิกายน 2547	การฝึกเจรจาต่อรอง
8	19 พฤศจิกายน 2547	การฝึกตัดสินใจแก้ไขปัญหา
9	23 พฤศจิกายน 2547	การประยุกต์วิธีการที่เหมาะสมมาใช้ในการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น
10	26 พฤศจิกายน 2547	การประยุกต์วิธีการที่เหมาะสมมาใช้ในการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ปัจฉิมนิเทศ และทำการทดสอบหลังการทดลอง (หลังจากนั้นอีก 1 เดือนต่อมา ทำการทดสอบระยะติดตามผล)

ขั้นที่ 8 หลังการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่สร้างขึ้น และวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ขั้นที่ 9 นำผลการวัดก่อน หลัง และระยะติดตามผลมาวิเคราะห์ทางสถิติและสรุปผล

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาวิจัย

นำแบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นฉบับสมบูรณ์ไปวัดกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่น จำนวน 900 คน

2. การพัฒนา

ในการพัฒนาโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสม ผู้วิจัยใช้โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 แบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลองและพัฒนา (quasi experimental research and development) โดยใช้แบบแผนการทดลองที่เรียกว่าแบบที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่มและมีการสอบครั้งแรกกับสอบครั้งหลัง (randomized control group pretest posttest design) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2543, หน้า 3; 2544, หน้า 153) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3

แบบแผนการทดลองแบบ *randomized control group pretest posttest design*

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อน การทดลอง	ตัวแปรอิสระ	ทดสอบหลัง การทดลอง	ทดสอบระยะ ติดตามผล
RE	T _{1E}	X	T _{2E}	T _{3E}
RC	T _{1C}	~X	T _{2C}	T _{3C}

ความหมายของสัญลักษณ์

RE แทน กลุ่มทดลองที่ได้จากการสุ่ม เป็นวัยรุ่นที่เข้าร่วม

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม

RC แทน กลุ่มควบคุมที่ได้จากการสุ่ม เป็นวัยรุ่นที่ไม่ได้เข้าร่วม

โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม

T_{1E} และ T_{1C} แทน การทดสอบวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลก่อน
การทดลอง (pretest) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมT_{2E} และ T_{2C} แทน การทดสอบวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลหลัง
การทดลอง (posttest) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมT_{3E} และ T_{3C} แทน การทดสอบวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลระยะ
ติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน (follow-up) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

X แทน การเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม

~X แทน การไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม

2.2 วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ณ ห้อง 104 ในวันอังคาร และ ห้อง 406 ในวันศุกร์ ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น โดยใช้แบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่ได้ก่อนการทดลองมาบันทึกไว้เป็นคะแนนการทดสอบก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2.2 ระยะทดลอง

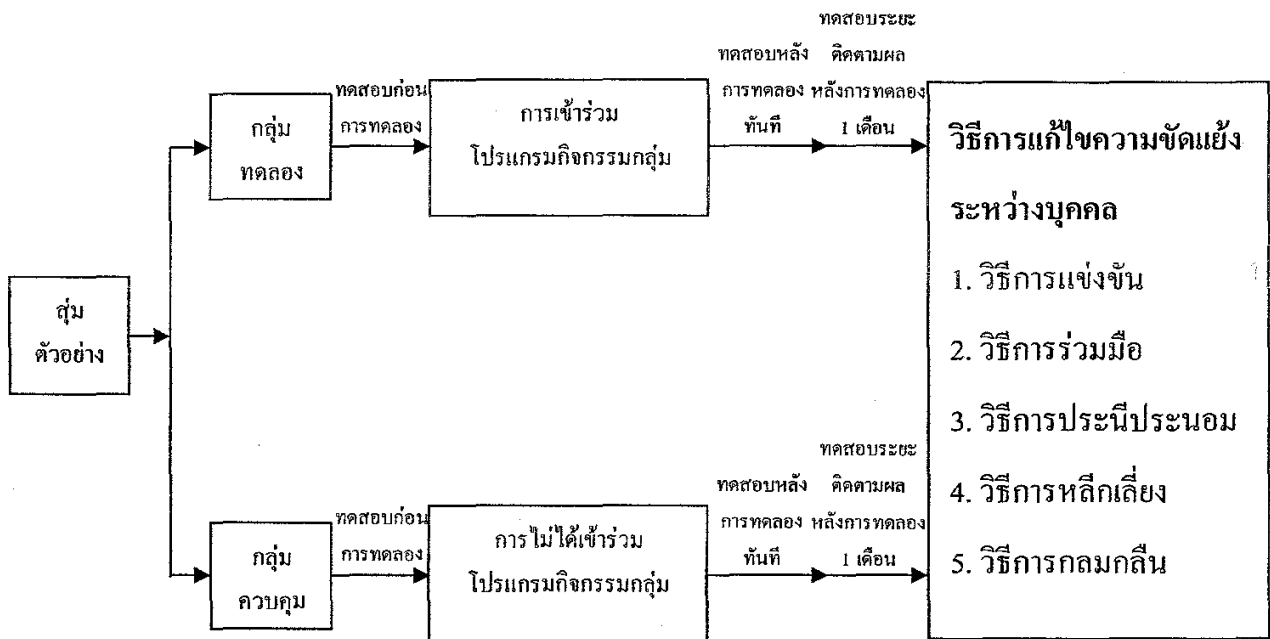
ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นกับกลุ่มทดลอง จำนวนทั้งหมด 10 ครั้ง ดำเนินการครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที เป็นเวลา 2 วันต่อสัปดาห์ คือ วันอังคาร เวลา 09.00-10.30 นาฬิกา และ วันศุกร์ เวลา 13.30-15.00 นาฬิกา

2.2.3 หลังการทดลอง

ผู้วิจัยวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น โดยใช้แบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นที่ได้มาบันทึกไว้เป็นคะแนนการทดสอบหลังการทดลอง และทำการวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นระยะติดตามผลหลังการทดลอง 1 เดือน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2.4 นำผลที่ได้จากข้อ 2.2.1 และข้อ 2.2.3 ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

ดังแสดงในภาพ 2

ภาพ 2 วิธีดำเนินการทดลอง

จากภาพดังกล่าว การเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น จะช่วยให้วัยรุ่นได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และยังเป็นการฝึกให้วัยรุ่นได้มีการชักชวนพฤติกรรมที่เป็นปัญหา มีการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางสร้างสรรค์ โดยกลุ่มทดลอง (experimental group) คือ กลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ส่วนกลุ่มควบคุม (control group) คือ กลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ประกอบด้วย (1) วิธีการแข่งขัน (2) วิธีการร่วมมือ (3) วิธีการประนีประนอม (4) วิธีการหลีกเลี่ยง (5) วิธีการกลมกลืน

ในการออกแบบการทดลองจะมีกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากความสมัครใจเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม และมีวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีที่มีคะแนนดังนี้ วิธีการแข่งขัน วิธีการหลีกเลี่ยง วิธีการกลมกลืน ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 75 ขึ้นไป วิธีการร่วมมือ วิธีการประนีประนอม ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 25

ลงมา สุ่มกระจายแบบง่าย จำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรม กิจกรรมกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโครงการปรัชญาคุณภูมิบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ติดต่อสถานศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนัดหมายวันเวลาเก็บรวบรวมข้อมูล
3. เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้
 - 3.1 นำแบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ไปทดลองใช้กับวัยรุ่น อายุระหว่าง 17-20 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 119 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยใช้วิธีการสอบซ้ำ
 - 3.2 นำแบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปวัดกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่น อายุระหว่าง 17-20 ปี จำนวน 900 คน
 - 3.3 นำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น ไปดำเนินการทดลองใช้กับวัยรุ่น อายุระหว่าง 17-20 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน เพื่อเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น แล้วปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทำการทดลองจริง
 - 3.4 นำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน เพื่อพัฒนาวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น
4. รวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จ SPSS for windows ตามลำดับขั้นดังนี้

1. วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หลักฐานความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบวัดวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น โดยการแสดงค่าความสอดคล้อง เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ (ภาคผนวก ข)
3. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด ใช้วิธีการสอบซ้ำ โดยการแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
4. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดรายข้อ โดยการแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (ภาคผนวก ค)
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นในกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยใช้ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่อิสระต่อกัน (Yang, 2001, p. 543)
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยใช้ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างที่อิสระต่อกัน (Yang, 2001, p. 543)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติวิเคราะห์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยใช้สูตรความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2545, หน้า 179)
3. สถิติวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัด ใช้วิธีการสอบซ้ำ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2545, หน้า 166)

4. สถิติวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดรายข้อ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (บุญเชิด ภิญ โญอนันตพงษ์, 2545, หน้า 166)

5. สถิติวิเคราะห์ผลของโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่น

5.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นในกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยใช้ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่อิสระต่อกัน (Yang, 2001, p. 543)

5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนวิธีการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างบุคคลของวัยรุ่นระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยใช้ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างที่อิสระต่อกัน (Yang, 2001, p. 543)